

Venckus, R. (2018-04-12). Kaštonų skerdimo metas ir pasipriešinimas „atpiskėms“. *Šiaulių naujienos*. Prieiga internetu: <http://www.snaujienos.lt/miesto-gyvenimas/37012-kulturos-kirtis-kastonu-skerdimo-metas-ir-pasipriesinimas-atpiskems-2.html> (žiūrėta 2018-04-22).

Asmeniniame archyve: <http://culture.venckus.eu/socialiniai-klausimai/kastonu-skerdimo-metas-ir-pasipriesinimas-atpiskems/> (žiūrėta 2018-04-22).

<https://www.facebook.com/snaujienos><http://www.snaujienos.lt/video><http://www.snaujienos.lt/prenumerata>

Paieška...

8-41 399536

<http://www.snaujienos.lt/kontaktai>

info@snaujien

[REKLAMA
\(/REKLAMA.HTML\)](/REKLAMA.HTML)[PRENUMERATA
\(HTTP://WWW.SNAUJIENOS.LT/PRENUMERATA/\)](http://www.snaujienos.lt/prenumerata/)[SKELBIMAI](#)[PASLAUGOS
\(/PASLAUGOS.HTML\)](/PASLAUGOS.HTML)[KONTAKTAI
\(/KONTAKTAI.HTML\)](/KONTAKTAI.HTML)[PRANESK
\(/PRANESK.HTML\)](/PRANESK.HTML)[PDF LAIKRAŠTIS
\(HTTP://WWW.SNAUJIENOS.LT/PRENUMERATA/SKAITYKITE-PDF\)](http://www.snaujienos.lt/prenumerata/skaitykite-pdf)[PDF ARCHYVAS
\(HTTP://WWW.SNAUJIENOS.LT/PRENUMERATA/ARCHYVAS\)](http://www.snaujienos.lt/prenumerata/archyvas)

ŠIAULIŲ NAUJIENOS

<http://www.snaujienos.lt/>**MIESTO GYVENIMAS****TEISĖTVARKA****SPORTAS****KULTŪRA IR PRAMOGOS****ŠIAULIEČIŲ NUOM**[\(/MIESTO-GYVENIMAS.HTML\)](/MIESTO-GYVENIMAS.HTML)[\(/KRIMINALINES-NAUJIENOS.HTML\)](/KRIMINALINES-NAUJIENOS.HTML)[\(/SPORTO-NAUJIENOS.HTML\)](/SPORTO-NAUJIENOS.HTML)[\(/KULTURA-IR-PRAMOGOS.HTML\)](/KULTURA-IR-PRAMOGOS.HTML)[\(/SIAULIECIU-NUC\)](/SIAULIECIU-NUC)**ŠVIETIMAS****SVEIKATOS KODAS****KEPAM IR VERDAM****ARCHYVAS**[ŽMONĖS
\(/ZMONES.HTML\)](/ZMONES.HTML)[ŠIAULIŲ KRAŠTE
\(/SIAULIU-KRASTE.HTML\)](/SIAULIU-KRASTE.HTML)[KABRIOLETAS
\(/KABRIOLETAS.HTML\)](/KABRIOLETAS.HTML)[MANO NAMAI
\(/MANO-NAMAI.HTML\)](/MANO-NAMAI.HTML)[GROŽIO RECEPTAI
\(/GROZIO-RECEPTAI.HTML\)](/GROZIO-RECEPTAI.HTML)[VERSLAS
\(/VERSLAS.HTML\)](/VERSLAS.HTML)[IVAIRIOS NAUJIENOS
\(/IVAIRIOS-NAUJIENOS.HTML\)](/IVAIRIOS-NAUJIENOS.HTML)[SIAULIAI 781
\(/SIAULIAI-781.HTML\)](/SIAULIAI-781.HTML)[Pradžia \(/\)](#) [Miesto gyvenimas \(/miesto-gyvenimas.html\)](/miesto-gyvenimas.html) [Kultūros kirtis. Kaštonų skerdimo metas ir pasipriešinimas „atpiskėms“](#)

Kultūros kirtis. Kaštonų skerdimo metas ir pasipriešinimas „atpiskėms“ (/miesto-gyvenimas/37012-kulturos-kirtis-kastonu-skerdimo-metas-ir-pasipriesinimas-atpiskems-2.html)

Remigijus VENCKUS

Peržiūros: 422

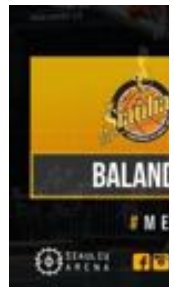

Artūro STAPONKAUS nuotr.

Rubrikoje „Kultūros kirtis“ miesto urbanistikos klausimais yra anksčiau rašęs Vilniaus Gedimino technikos universiteto Kūrybinių industrijų fakulteto Pramogų industrijų katedros vedėjas doc. dr. Remigijus Venckus. Nors ir gyvendamas Vilniuje jis pastebi tai, kas vyksta Šiauliuose mieste. Pro jo žvilgsnį ramiai neprabėgo ir mieste vykstantys medžių kirtimo procesai. Šį kartą kviečiame susipažinti su jo kritine nuomone apie miesto kraštovaizdžio keitimą.

Istorija ir romantinės miestų vietos

Labai retai susimąstome, koks sudėtingas ir ypatingas miesto fenomenas. Miestas yra savotiškas organizmas, kuris kuriasi ilgai lyg koralų kolonija. Jo urbanistinis kraštovaizdis – tai ne vien tik suplanuotos gatvės, pastatų paradiniai fasadai ir žaliosios zonos, tai – bendruomenės istorijos veidrodis, kurį reikia nuolat prižiūrėti. Negalima apie miesta mastyti atskiriant žmones ir urbanistinius/architektūrinius miesto erandimus. Miestas primena sudėtingą laetaliu kraujuvėliu skalato organu ir t t išsidėstyma

http://www.snaujienos.lt/option=com_wbadvde<http://www.snaujienos.lt/>

apie miestų ir gatvių atstatymą žemesnė ir švelnesnė, dar nesuformuluota miesto apžvalga. Miesto planas su daugybe kvartelių, naujų gatvių, skersų, virgelių ir t. t. Kiekvienas miesto kraštovaizdžio pakeitimo sprendimas yra tiek pat naudingas, kiek ir žalingas, todėl visada iškyla atsakomybės klausimas.

Istoriškai kiekviename mieste susikūrusios romantinės vietos, kurios svarbios ne tik šiose vietose gyvenantiems arba gyvenusiems asmenims ir apie jas atsimenantiems, bet jos taip pat svarbios ir miestą aplankantiems svečiams.

Romantinės vietos dažniausiai ir yra grynai istorinės. Mane dažnai aplanko įspūdis, kad Lietuvoje jau tapo įprasta istoriškai reikšmingus reprezentacinius skverus, gatves, skersgatvius, pastatus nureikšminti ir istoriškai vertingais laikyti tik tuos, kurie sukurti bent tarpukariu. Mes ypač kratomės tos istorijos, kuri susijusi su sovietmečiu arba nors truputį jį primena net ir tada, kai visos šios istorinės erdvės buvo tik susovietintos. Manau, baimė mus kausto be reikalo!

Visos organizuojamos nepatogios istorijos atsikratymo akcijos ženklina mūsų visuomenės kompleksus. Mes norime būti vakarietiški postmodernistai ir mažų mažiausiai prilygti Rytų Vokietijai. Deja mums nepavyksta. Mes bijome savo istorijos praeities, todėl ryžtamės griauti tokias miestų erdves, kaip Šiaulių Priskėlimo aikštę, kurios struktūra primena Maskvos Raudonosios aikštės tipą.

Vokiečiai priima savo istoriją

Paminėjau Vokietiją, bet mums iki vokiškojo mentaliteto priartėti labai sudėtinga. Šių metų Velykas sutikau Berlyne ir negalėjau atsigėrėti vokiečių drąsa ne neigti savąją istoriją, bet ją rodyti ir apie ją kalbėti. Štai viena pagrindinių miesto aikščių Alexanderplatz labai akivaizdžiai mena Rytų bloko architektūrinį palikimą, o ką jau kalbėti apie Rytų ir Vakarų Berlyno sandūrą, kur prie išlikusių Berlyno sienos atkarpų ne tik daug aiškinamųjų tekstų, bet ir akivaizdžių anuometinių architektūrinių ir urbanistinių fragmentų. Vokiečiai neneigia savo istorijos, jie ją pripažįsta ir kritiškai diskutuoja.

Ką darome mes? Savo skaudžios praeities ženklus naikindami pakartotinai traumuojuose jau ir taip dviejų pasaulinių karų bei sovietmečio sutraumuotą savo tapatybę. Gaila, bet mūsų elgesys tikrai nedemonstruoja išsilavinusios, brandžios ir pilietinė diskusija grindžiamos visuomenės.

Kitas įdomus šiai diskusijai labai svarbus faktas yra susijęs su nacizmu. Vokiečiai išleido ir knygynuose pardavinėja Hitlerio parašytą nacių bibliją „Mano kova“ („Mein Kampf“). Tiesa, šiame leidinyje mokslininkai parengė keliskart didesnės apimties komentarus nei pati Hitlerio rašliava. Komentarai kviečia diskusijai ir intelektų kovai. Jie žadina pilietinį budrumą ir net iš naujo įvertina žmogaus teisių idėją.

Nesenoje praeityje šis veikalas taip pat buvo išleistas lietuviškai ir trumpam pasirodęs knygynuose. Iš lentynų jis buvo pašalintas po kelių dienų. Šiuo atveju aš manau, kad lietuviški draudimai nieko nesprendžia, bet skaldo visuomenę.

Kita vertus, Hitlerio knyga be komentarų – tai knygos išleidimo gestas, kuriame nėra jokios atsakomybės prieš visuomenę ir valstybės ateitį... Pripažįstu, kad galbūt aš šiuo atveju kiek per griežtas ir per daug kritiškas... Bet čia esu aš.

Romantinės žaliosios zonos

Taigi, mane baugina įsigalėjanti istorijos baimė. Dar baisiau, kad griaudami aikštes, miestų reprezentacines gatves mes nieko geresnio negalime pasiūlyti.

Kaip rodo kitų miestų praktikas, naujas grindinys yra atgabentas iš Kinijos. Tas pačias trinkeles galime pamatyti Palangoje, Panevėžyje, Marijampolėje ir t. t. Vienodi kiniški šviestuvai puikuojasi daugelyje miestų. Šiaulių atvejis tikrai nėra išskirtinis. Visiškai nenustebčiau, kad koks nors miesto svečias uždamas Šiaulių bulvare įsikūrusiuose baruose ar kavinėse paryčiais išėjęs į gatvę suabejotų, ar jis tikrai yra Šiauliuose, o gal jis imtų ieškoti nuorodų į gatves, esančias Palangoje, Marijampolėje, etc.

Taigi, mes tiek bijome viso to, kas yra sena. Todėl ryžtamės buldozeriais ardyti ne tik išstas aikštes ir gatves, bet ir žaląsias zonas. Mes, o gal miesto valdžia ir verslininkai, visiškai nepagalvoja apie tai, kad žaliųjų zonų puoselėjimas yra ilgas ir kantrus darbas, kad žaliosios zonos vystosi ilgus dešimtmečius, o kartais jų tikrasis grožis stebina gerokai vėliau, net pasikeitus kelioms kartoms. Žaliosios zonos neišvengiamai yra ir malonios romantinės zonos, kuriose norima vaikščioti, gerti kavą, susitikti su bičiuliais, įsimylėti, žaisti su vaikais, plėtoti kartų dialogą...

Dėmesio, tokių vietų Šiauliuose sparčiai mažėja. Buldozeriu ardoma, bet ne gerinama ir ne tvarkoma Priskėlimo aikštė, kaip ir naikinama Kaštonų alėja.

Šiauliai susigriauna

Vasarą lankydamasis Šiauliuose mačiau užrašą – „Dėmesio, Šiauliai atsinaujina!“ Šiandien norėčiau pasiūlyti kitokį šio užrašo variantą – „Dėmesio, Šiauliai susigriauna!“

Vasarą teko Šiauliuose lankytis su svečiais iš Vokietijos, Švedijos, Lenkijos ir kitų šalių. Atmenu, kaip jų paklausiau apie tai, ką jie mano apie senąją ir naująją Šiaulių bulvarą dalį. Vienareikšmiškai visiems geriausia įspūdis paliko senoji gatvės dalis, kaip ir Kaštonų alėja.

Tad pateikiu kelias nepažodines citatas, kurios įstrigo iš vykusių pokalbių: pirma, senoji bulvaro dalis atrodo svetinga ir joje jautiesi maloniai lyg būtum mieste, kurį gerai pažįsti; antra, senoji bulvaro dalis yra gyva savo istorija, ji sukuria ypatingą nuotaiką; trečia, aš noriu būti senojoje bulvaro dalyje, nes tokios pat niekur kitur nėra.

Argi tai nėra pakankami argumentai saugoti ir rekonstruoti autentiškas miesto erdves, kuriančias savitą Šiaulių įvaizdį? Argi dar reikia kokių nors ekspertų nuomonių?

Sovietmetis irgi gali būti turistus traukiantis paveldas

O dabar norėčiau nepažodiskai percuoti Šiaulių miesto garbės piliečio, kurį labai gerbiu ir kuris buvo mano dėstytojas, nuomonę.

Profesorius habil. dr. Vytenis Rimkus prieš gerą dešimtmetį kartą vienoje mokslinėje konferencijoje miesto kultūros tema garsiai svarstė apie anuomet bulvare renovuojamą, o tiksliau destruktiviai perstatomą banką. Šiandien senojo banko vietoje liko tik prie įėjimo į pastatą dvi vienišų beždžionių skulptūros.

Tąkart profesorius teigė: mums nebeatinka sovietmečio architektūra ir miesto planavimas. Šiandien, norėdami atsikratyti sovietmečio palikimo, mes viską griauame ir keičiame naująja architektūra. Praėjus 50 metų mes ir vėl į ją nebegalėsime žiūrėti. Ką tuomet darysime? Vėl griausime ir perstatinėsime miestą?

Profesorius paminėjo, kad galbūt galėtume išlaikyti reprezentatyvius sovietmečio pastatus, miesto gatvių sprendimus, kurie visai netolimoje ateityje taps vis labiau reikšminga mūsų miesto dalimi. Kitas puikus pavyzdys. Prieš kelias savaites Vilniaus Gedimino technikos universitete lankėsi svečiai iš Barcelonos. Po oficialių susitikimų jie skubėjo į miesto Lazdynų ir Antakalnio rajonus apžiūrėti sovietmečio architektūros. Jie visą ją mato kaip sovietmečio paveldą. Prieš kelerius metus Lietuvoje lankydamasis profesorius iš Bosnijos taip pat neslėpė nuostabos mūsų miestais, kuriuose netrūksta sovietmečio architektūriniam peizažui išskirtos žaliosios zonos...

Tad ar tikrai reikia buldozeriais versti medžius ir griauti sovietmetį menančias gatves, skersgatvius ir aikštes?

O dabar padėkėmės, o dabar... Svarbu, kad pastatų gatvės mes galime kelti sovietmečiu. Kuris mums nepatinka. O kaip dėl medžių? Gal ir jie yra sovietmečio

(http://www.snaujienos.lt/option=com_wbadv...

PREMIERA KONCERTŲ SI...

(http://www.snaujienos.lt/option=com_wbadv...

(http://www.snaujienos.lt/option=com_wbadv...

(http://www.snaujienos.lt/option=com_wbadv...

Užauka sėkmingai paminėjusi. Suprantu, kad pastatus, gatves mes galime naikinti sovietmečiu, kuris mums nepatinka... O kaip dėl medžių?... Gal jie yra sovietmečiu apologetai, dėl to juos reikėtų nuversti ir sulyginti su žeme... O gal geriau aklina žemę užkloti kiniškėmis plytelėmis... Galbūt miesto planuotojai yra florofobai, kurie paniškai bijo augalų ir žalios spalvos? Ir vis dėlto aš pamažu šiame straipsnyje tampu žaliuoju...

Grįžkime prie straipsnio preteksto

Šio eklektiško straipsnio pradžioje nepamirėjau, kodėl aš ėmiausi rašyti jį ir stoti į šiauliečių gretas, ginančius miesto medžius. Buvau įtrauktas į facebooko aktyvistų grupinius pokalbius, kuriuose žmonės ryžosi diskutuoti medžių naikinimo tema ir kelti klausimą kodėl. Aš stebėjau augančias diskusijas ir į jas įsijungiančių žmonių nuomones bei aiškiai formuojamą viešąją nuomonę. Vis dėlto socialiniai tinklai yra galingas įrankis viešajam interesui bei pilietinei nuomonei formuoti ir skleisti. Juk aktyvios diskusijos socialiniuose tinkluose buvo pagrindas Arabų pavasariui atsirasti, juk antidemokratiškai veikiančios valstybės kaip tik ir siekia pažaboti socialinius tinklus, išvengdamos pačius įvairiausių pavojus.

Šiuo atveju noriu pasidalyti labai nesena savo patirtimi, susijusia su socialiniais tinklais. Kovo 20 d. vykdamas į darbą autobuse palikau aplanką su vieninteliais savo fotografijos kūrinių atspaudais. Pavėluotai susizgribęs aš parašiau facebooke apie įvykį ir paprašiau žmonių dalytis mano pranešimu su viltimi, kad kūriniai bus atrasti. Per vieną dieną mano pranešimu savo profiliuose pasidalijo 4552 asmenys. Kitos dienos rytą mano fotografijos buvo atrastos. Neįtikėtina didelės reakcijos buvo ir į mano išreikštą padėką už aktyvumą.

Facebookas yra savotiška ne tik sklaidos priemonė, bet ir leidžianti gimti geroms iniciatyvoms, pilietinėms akcijoms, verčiančiomis ir vėl patikėti žmonių gerumu. Tad šiuo atveju labai kviečiu visus jungtis prie aktyvistų grupių facebooko socialiniame tinkle ir suskubti ne tik reikšti nuomonę apie miesto pertvarkas, bet ir organizuoti žaliųjų zonų išsaugojimo revoliucingas akcijas.

Diskusijų žemėlapiu išsklotinė ir valdininkų „atpiskės“

Toliau pateikiu pasakojimą, suformuotą remiantis medžių saugojimo iniciatorių diskusijomis, plėtomis facebooko socialiniame tinkle.

Pirma nuomonė ir jos interpretacija. Viešai aiškinama, kad Kaštonų alėją reikia išskerti, nes neva visi medžiai serga. Ar nepanašu į visiems gerai pažįstamą naratyvą, kai senas žmogus išvežamas ant rogučių į mišką?.. Situacija man primena net neseniai žiniasklaidoje pasirodžiusį pranešimą apie tai, kad darbo rinka nepageidauja vyresniosios kartos asmenų. Šiuo atveju visiškai neatsižvelgiama, kad mūsų visuomenė sensta. Kaštonų skerdimas tiesiog įsimbolina šį viešai reiškiamą pasenusio ir atsibodusio nepageidavimo gestą...

Antra nuomonė ir jos interpretacija. Vis dėlto aš manau, kad sergančius medžius galima gydyti, juk yra priemonių, o pavojingus medžius galima sutvirtinti. Bet ryžtamasi paprastesniam žingsniui – žmonės masiškai skerdžia senus medžius savo sklypuose, o galiausiai ir viešose erdvėse. Ir vis dėl to, kaip galima neatsakingai niokoti Kaštonų alėją, Katedros aikštę, kur tiek daug žmonių skyrė laiko ir energijos šioms viešosioms erdvėms kurti ir puoselėti. Galbūt medžių skerdynes Šiauliuose mes galime traktuoti kaip radikalų poslinkį Lietuvos mentalitete?..

Trečia nuomonė ir jos interpretacija. Be abejo, gatvių renovacijos yra ir tam tikras verslas, tik klausimas, kodėl šio verslo įkaitais tampa medžiai. Galbūt tai yra vieno kapitalo grupės veikla, kuriai taip pat talkina ir žemo sąmoningumo žmonės, neišprusėliai ir nesubrendėliai.

Mane taip pat pasiekė žinios, kad tie asmenys, kurie želdinius laiko vertingais, yra užsiuolami. Regis, bet kokiam pilietiniam švietimui šiandien jau tampa per vėlu... Juk gana intensyviai yra formuojama visuomenės nuomonė, kad kaštonai – tai kirmėlėmis apėję puvėkai, kuriuos reikia kirsti nedelsiant. Čia jau atrodo nebegali pagelbėti joks profesionalus dendrologas. Gaila, kad šiandien brandus medis tapo puvėko sinonimu...

Ketvirta nuomonė ir jos interpretacija. Viena medžių gynimo aktyvistė pastebėjo labai įdomų reiškinį. Po paskelbtu viešu įrašu apie medžių skerdynes socialiniame tinkle kai kurie asmenys, prieš tai agresyviai pasisakę už medžių pjovimą, mintims, išreikštoms socialiniame tinkle, pritarė. Kaip tai reikėtų suprasti? Gal tai yra šunuodegiavimas solidaus proto akivaizdoje ar persigalvojimas?

Penkta nuomonė ir jos interpretacija. Galbūt Kaštonų alėjos skerdimo žaidynėse yra įsipynę verslininkų interesi? Už Kaštonų alėjos tvoros buvusi čiuožykla dabar jau yra privati teritorija, suplanuoti baisios architektūros pastatai, nugaras atgręžę į alėją. Šie planai pačios alėjos tiesiogiai neliečia. Dabar labai aišku, kodėl yra svarbiau išsaugoti brandžius medžius. Juk reikia pasirūpinti ir vizualumo klausimu, kurį puikiai galima išspręsti žaliosiomis erdvėmis.

Šešta nuomonė ir jos interpretacija ir viešas kreipimasis. Pastebėjau ir tokią viešai formuojamą nuomonę, kad kaštonai gadina šalia esančią tvorą. Deja, ne vienas aktyvistų apžiūrėjo tvorą, žinau, kad ją apžiūrėjo ir architektūros specialistai. Tvorą yra stabilu ir jai negresia jokia katastrofinė grūtis. Tad kuo miesto valdžiai ir verslui užkliuvo kaštonai? Ar jų padėties vertinimai yra pagrįsti, ar tai tik eilinė valdininkų užsakyta „atpiskė“ (žodis, kurį naudoja apie medžius diskutuojantys žmonės).

Miestą valdantieji ir verslininkai, raginu atsakyti viešai už savo veiksmus. Raginu situaciją detaliai paaiškinti miesto gyventojams ir paisyti pilietinės nuomonės! Nelaikykite visuomenės kvaila jos aktyviems nariams panosėje pakišdami kokią nors kitą eilinę „atpiskę“!

Dar kartą iš pradžių arba kartoju ir kartoju

Aš jau pastebėjau ir, tikiuosi, dauguma skaitytojų pritars, kad lietuviai turi labai trumpą atmintį. Gerbiami šiauliečiai, nepamirškite, kad miesto valdžia turi jums atstovauti! Jei valdžia užmarši, būtinai jiems priminkite ir ginkite viešąjį interesą. Aš, taip pat gindamas savo viešąjį interesą, kartoju savo teksto fragmentą apie miesto urbanistiką, kuris buvo publikuotas prieš metus. Šiuolaikinės vakarietiškos kultūros, sociologijos, urbanistikos ir komunikacijos teorijos jau senokai priėjo išvadą, kad miestų erdvių atsiradimas, vystymasis, perorientavimas nėra atsitiktinis ir bereikšmis procesas.

Miestas lemia bendruomeniškų ryšius, atspindi gyventojų ir net svečių santykius. Savo ruožtu bendruomenė taip pat koreguoja miesto kraštovaizdį. Galiausiai miesto planavimas yra glaudžiai susijęs net su mados klausimu. Juk kai kurios gatvės tampa tiek reikšmingos, kad kuriasi madingos parduotuvės, išskirtinai aukšto lygio restoranai bei žymių prekės ženklų atstovybės. Todėl suprasdami architektūros svarbą, mes universitete vykdomų komunikacijos studijų programų studentams rengiame privalomą architektūros ir dizaino paradigmų kursą.

Esu įsitikinęs, kad svarbu suvokti, jog miesto grindinyje įsirašo visos istorijos – tiek globali valstybės istorija, tiek labai lokali – paprasto mirtingojo. Tad drįstu teigti, kad net grindinio trinkelė pakeitimas naujomis, nauju šviestuvų pakabinimas ar gatvėje išstus dešimtmečių stovinčio paminklo pagrindo keitimas margaspalvių akmenų luitu nėra elementarus gatvės remonto procesas. Gatvė – tai žmogaus kultūrinės veiklos reprezentantas, tai pačių gyventojų įsizenklinimas ateities kartoms. Į praėjusius atsisukusių statinių fasadai šviestuvais išsiančios margaspalvės dirliandos nardintuvų vitrinos ir net jų iškabos dengiantys medžių vainikai – visa tai yra reikšmingas kultūros tekstas

Padovan
pi

(http://www.snaujienos.com_wbadve)

(http://www.snaujienos.com_wbadve)

(http://www.snaujienos.com_wbadve)

(http://www.snaujienos.com_wbadve)

bylojantis apie savitą bendruomenės gyvenimo būdą. T. y. gatvės vaizdas mums pasakoja istorijas, kurios ne tik buvo išgyventos, bet ir vis dar tebėra gyvenamos arba jos galės būti atkurtos ir gyvenamos iš naujo. Gatvės vaizdas modeliuoja ir užtikrina kiekvieno miestiečio biografijos pasakojimą ir jį skiria ateities kartoms. Gatvė skatina istorinės atminties budrumą. Todėl aš manau, kad j pačias miesto veidą kuriančias reprezentatyviausias gatves reikia žvelgti labai atidžiai pasitelkiant tiek meninį, tiek mokslinį kūrybingumą ir tyrimą.

Kiekvieną kartą lankantis Šiauliuose man vis kyla klausimas, ar tikrai miestiečiai džiaugiasi „naująja“ gatvės dalimi. Juk atrodo, kad reginys yra įgyvendintas arba perkeltas lyg iš komercinio žurnalo iliustracijų. Ar tikrai renovuotoje pusėje miestiečiai jaučiasi taip jaukiai, lyg būtų savo kvartale, kieme, lyg pažintų visą bendruomenę ir gyventų joje darniai bei saugiai? Kadangi renovuota gatvės dalis nespinduliuoja jokių originalumu ir nekuria jokios savitos vietos istorijos, todėl ji labiau atspindi mūsų postmodernų vartotojų tapatumą arba tikrosios tapatybės praradimą, besaikį naujų tapatumų vaikymąsi, savosios istorijos nusipurymą ir madingų istorijos pasakojimų pasisavinimą. Bet ar tikrai visos šios kitos ir kitaip atrodančios istorijos yra mūsų asmeniškios? Aš priešinuosi greitiems ir lengvabūdiškiems sprendimams, kuriuos galima prilyginti greito maisto restoranams (gražūs, bet kūnui nenaudingi patiekalai).

Renovacijos procesas dažnai įsivaizduojamas ir planuojamas be jokio mokslinio sociokultūrinio išankstinio tyrimo. Blogiausia yra tai, kad tie, kurie planuoja miesto urbanistinį veidą, per mažai gilinasi j jo socialinį, istorinį, kultūrinį pasakojimą. Nebando visų pasakojimų surinkti ir išskirti pagrindinius, bendrinius vardiklius. Planuojant šiandienos Lietuvos miestų urbanistinius peizažus aš taip pat pasigendau originalių sprendimų. Dėkui Dievui, kad dar atsiranda bent keletas skulptūrų, grafičių, kurie sugestijuoja esant kitoniškumo ir originalumo. Ir vis dėlto man dažnai susidaro įspūdis, kad lokaliūs sprendimai daromi su lokaliai mąstančios valdžios užmojais ir lokaliai kuriančių kūrėjų kūrybingumu. Taigi, vaikydami madingiausią dažniausiai mes vaikome kažkokios laikmečio individualybės ar originalumo. Deja, šis individualus originalumas neegzistuoja. Jis gali būti atrandamas tik atsigręžiant į istoriją ir save, lokalių regint globaliame kraštovaizdyje.

Taip pat manau, kad verta formuoti užduotį globaliai ir ieškoti priimtino sprendimo kartu su pasaulinio garso, tarptautinėje arenoje dirbančiais architektais urbanistais. Ryškių talentų sukurti miestų kraštovaizdžiai yra ne tik įsimintini dėl unikalios savojo meninio-estetinio sprendimo, bet ir dėl to, kad kūrėjų pavardės garantuoja kūrybinio palikimo įtraukimą į lankytinų vietų chrestomatijas bei miesto, kaip „brendo“, įsitvirtinimą.

Skaitytojams taip pat norime priminti, kad doc. dr. R. Venckaus kritikos tekstus, parengtus ir publikuotus 2002–2018 m., galite skaityti elektroniniame archyve www.culture.venckus.eu. Apie jo kūrybą ir akademinę veiklą galite sužinoti apsilankę asmeninėje svetainėje www.venckus.eu, su fotografo veikla galite susipažinti – www.foto.venckus.eu, o apie jo skaitomus seminarus galite sužinoti www.seminar.venckus.eu. Doc. dr. R. Venckus tikisi sulaukti skaitytojų komentarų ir patarimų, kuriuos galite pateikti el. paštu (<mailto:remigijus@venckus.eu>)remigijus@venckus.eu (<mailto:remigijus@venckus.eu>)

Paiškos žodis:

Regionas:

(http://www.snaujienc.com_wbadve)

(http://www.snaujienc.com_wbadve)

SPAUCI
RADIJO
TELEVIZIJA
RĖMIMAS
FONDAS

„Šiaulių miš

(http://www.snaujienc.com_wbadve)

SPAUCI
RADIJO
TELEVIZIJA
RĖMIMAS
FONDAS

„Žinomi ne:
Šiaulių 78

(http://www.snaujienc.com_wbadve)